

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 18Csp/172/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319203923
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2319203923.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: P. I.Á., A.. XX.XX.XXXX, W. M. XXXX/X, XXX XX Š., právne zastúpenému JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 2.184,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou došlou na tunajší súd 02. septembra 2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného žalobcovi zaplatiť 2 184,24 eur s príslušenstvom a uplatnil si náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu podal na tom skutkovom základe, že žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. je právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s.. V zmysle Projektu rozdelenia zlúčením, spoločnosť VÚB a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem S. - X. F. Y. D. Z.. Žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 08.12.2015 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX / XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.500 eur. V danom prípade ide o tzv. webovú zmluvu, ktorá je uzatváraná prostredníctvom diaľkovej komunikácie. Zmluve predchádza uzatvorenie tzv. rámcovej zmluvy, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom diaľkovej komunikácie. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 74,67 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4.480,20 eura. Do dňa spisania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 989,95 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 26.11.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalovaného upozornil, že ak nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude žalobca oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 24.01.2017 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. K zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočnej dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný

dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda žalobcovi súčasne vzniklo v zmysle § 53 ods. 9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu. Keďže k zosplatneniu nedochádza automaticky zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy žalobca musel vyčkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. Žalovaný dlžné splátky ku dňu podania žaloby neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 11.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2.184,24 eura. Žalobca si týmto zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 3.145,95 eura. Uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu (12 x 74,67 eura = 896,04 eura) a suma po zosplatnení (2.249,91 eura). Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 989,95 eura. Žalobca si uplatnil aj náklady súvisiace s vymáhaním pohľadávky vo výške 28,24 eura. Celkovú dlžnú sumu 2.184,24 eura teda tvorí istina 3.145,95 eura + náklady spojené s vymáhaním 24,28 eura - prijaté úhrady 989,95 eura.

3. Vo veci súd vydal dňa 24.01.2020 platobný rozkaz č. k. 18Csp/172/2019-59, proti ktorému podal žalovaný odpor, a preto ho súd uznesením zo dňa 11.03.2020 vydaným pod č.k. 18Csp/172/2019-79 v zmysle § 267 ods. 3 CSP zrušil.

4. Na základe zisteného skutkového stavu vo veci tunajší súd rozsudkom z 24. novembra 2020 č. k. 18Csp/172/2019-167 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.869,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.156 eur od 30.01.2017 do 09.08.2019, zo sumy 2.121,31 eura od 10.08.2019 do 13.09.2019, zo sumy 2.086,62 eura od 14.09.2019 do 18.10.2019, zo sumy 2.051,93 eura od 19.10.2019 do 03.01.2020, zo sumy 2.017,24 eura od 04.01.2020 do 28.02.2020, zo sumy 1.972,33 eura od 29.02.2020 do 17.03.2020, zo sumy 1.869,30 eura od 18.03.2020 do zaplataenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie v časti o zaplataenie sumy 314,94 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 34,69 eura od 10.08.2019 do zaplataenia, zo sumy 34,69 eura od 14.09.2019 do zaplataenia, zo sumy 34,69 eura od 19.10.2019 do zaplataenia, zo sumy 34,69 eura od 04.01.2020 do zaplataenia, zo sumy 44,91 eura od 29.02.2020 do zaplataenia, zo sumy 103,03 eura od 18.03.2020 do zaplataenia, zo sumy 28,24 eura od 30.01.2017 do zaplataenia zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Krajský súd v Trnave uznesením z 26. januára 2022 rozsudok prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. III. zrušil a vec mu vrátil v zrušenom rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. februára 2022. Odvolací súd v rámci zisťovania bonity žalovaného pred poskytnutím úveru vyjadril právny názor v bode 18, keď odvolací súd uviedol: „Postup právneho predchodcu žalobcu je preto možné v konkrétnych okolnostiach hodnotiť podľa ustanovenia § 11 ods. 2 veta prvá a druhá zákona o spotrebiteľských úveroch ako nekonanie s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti splácať spotrebiteľský úver a zároveň hrubé porušenie tejto povinnosti s dôsledkami, ktoré z porušenia vyplývajú, a to zánik oprávnenia od spotrebiteľa vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolacia námietka žalovaného o nesprávnom posúdení súdom prvej inštancie splnenia si povinnosti právneho predchodcu žalobcu konať s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaného je tak opodstatnená“.

5. Po rozhodnutí rozsudku zo strany Krajského súdu v Trnave právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného sa ospravedlnili z neúčasti na pojednávaní a súhlasili, aby súd vec prejednal v ich neprítomnosti, lebo neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania podľa § 183 Civilného sporového poriadku.

6. Súd sa oboznámil s obsahom predmetného súpisu a zistil tento skutkový stav vo veci:

7. Žalovaný v odpore a nasledujúcich vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť, pričom argumentoval tým, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a následne poukázal na § 11 ods. 2 cit. zákona. Tvrdil, že žalobca nepreukázal, že by nárok na zaplataenie nákladov na vymáhanie pohľadávky bol v súlade so zákonom, keďže nepredložil žiadne listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov na vymáhanie pohľadávky. Podľa názoru žalovaného zo strany žalobcu neboli splnené podmienky ani pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 OZ, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 24.01.2017, ktoré tak nemôže spôsobovať žiadne právne následky. Na základe uvedených skutočností mal za to, že žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a splátky zročné od 20.05.2015 do 20.8.2016 pokiaľ neboli uhradené, sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky zročné po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

8. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukázal na tú skutočnosť, že občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé a ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu v sume 900 eur a uviedol výšku jeho mesačných výdavkov v sume 500 eur. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by jeho právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Zároveň uviedol, že bonita bola preverovaná cez sociálnu poisťovňu, dôkazmi nedisponuje.

9. Z listinných dôkazov súd zistil, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli úverovú zmluvu 08. decembra 2015, na základe ktorej právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver s nasledovnou špecifikáciou: celková výška a mena úveru 2.500 eur, celkové náklady spotrebiteľa: 1.687,40 eura, celková čiastka: 4.187,40 eura, splátka s poistením 74,67 eura, splátka 69,79 eura, počet splátok 60, mesačná výška poistenia 4,88 eura, sadzba poistenia 6,99 %, priemerná hodnota RPMN 18,09 %, RPMN 25 %, fixná ročná úroková sadzba 25 %, prvá splátka splatná dňa 20.01.2016, Termín konečnej splatnosti 20.12.2020, odplata 25 %, najvyššia prípustná výška odplaty 26,72 %, ďalšie splátky splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Spôsob úhrady splátok bol dojednaný bezhotovostným prevodom na účet spoločnosti. V čl. I. a II. sú uvedené osobné údaje o žalovanom (jeho generácie, kontaktné údaje, rodinný stav - slobodný, dosiahnuté vzdelanie - stredoškolské, spôsob bývania - vlastný byt/dom) a údaje o zamestnaní a finančnej situácii (štátny zamestnanec od 01/2003 na dobu neurčitú, čistý mesačný príjem 900 eur, mesačné finančné náklady 500 eur, iné mesačné výdavky 0 eur, počet vyživovaných osôb 0, žiadne zrážky zo mzdy). V čl. III. zmluvy si žalovaný zvolil komplexný súbor poistenia B), vyhlásil, že spíňa podmienky na vznik poistenia, že súhlasí s výškou poistného za zvolený súbor poistenia. V čl. V. Zmluvy žalovaný vyhlásil, že všetky údaje týkajúce sa klienta sú úplné a pravdivé. Splátkový kalendár je obsiahnutý v bode 7. čl. VI. Zmluvy.

10. Z predžalobnej upomienky zo dňa 26.11.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu pre omeškanie žalovaného s riadnym splácaním úveru, vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 293,35 eura a upozornil ho, že ak do 05.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 09/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Podľa pripojenej doručky žalovaný upomienku prevzal dňa 10.12.2016.

11. Listom zo dňa 24.01.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že jeho dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz a dlžnú čiastku v celkovej výške 2.619,25 eura žiadal uhradiť po doručení tohto oznámenia. Predmetný list žalovaný neprevzal v odbernej lehote a dňa 14.02.2017 bol vrátený právnenmu predchodcovi žalobcu.

12. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného vyplýva, že žalovaný uhradil celkovo na splátkach sumu 989,95 eura, poslednú pred zosplatením dňa 24.10.2016 vo výške 80 eur. Pôžička bola zosplatená dňa 19.01.2017.

13. Z Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkom v spojení s Prílohou č. 3 a so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 10.02.2020 vyplýva, že pohľadávka postupcu voči žalovanému zo zmluvy č. XXXXXXXX vo výške 2.184,24 eura bola postúpená postupníkovi (žalobcovi).

14. Listom zo dňa 25.02.2020 oznámila Všeobecná úverová banka, a.s. žalovanému, že k 19.02.2020 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX uzavretej dňa 08.12.2015 medzi ním a ako dlžníkom a postupcom ako veriteľom spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o.. Predmetné oznámenie adresované žalovanému na adresu jeho evidovaného pobytu bolo podané na poštovú prepravu dňa 25.02.2020 (doporučene).

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba,

ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. a), c), d) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie; c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku; d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver upravený Zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., preto sa súd predmetnou zmluvou zaoberal z pohľadu dodržania náležitostí vyžadovaných ust. § 9, pričom súd zistil, že zmluva bola platne uzavretá a obsahuje všetky zákonom vyžadované náležitosti vrátane tých, ktorých absencia sankcionuje úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou (§ 11). Tieto skutočnosti medzi stranami sporné neboli. Rovnako súd nezistil ani inú skutočnosť v zmysle § 11 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorá by mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalobca má teda nárok na úroky, ako aj poplatky spojené s poskytnutým úverom. Z obsahu úverovej zmluvy taktiež nepochybne vyplýva, že žalobca postupoval pri poskytnutí úveru žalovanému v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a teda s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť žalovaného splácať poskytnutý úver. Vychádzal pritom z údajov obsiahnutých v čl. I. a II. Zmluvy, ktoré mu poskytol sám žalovaný, pričom žalovaný vyhlásil, že všetky ním poskytnuté údaje sú úplné a pravdivé (čl. V. bod 1. Zmluvy). Argumentáciu žalovaného, že právny predchodca žalobcu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta a z toho vyvodzoval dôsledky v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd považuje za nenáležitú. Z obsahu Zmluvy nepochybne vyplýva, že právny predchodca žalobcu si vyžiadal od žalovaného údaje o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, čomu tiež korešponduje povinnosť žalovaného zakotvená v § 7 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V žiadnom ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch nie je zakotvená povinnosť veriteľa

preveriť údaje poskytnuté spotrebiteľom v rôznych databázach; je to len oprávnenie veriteľa. Pokiaľ si teda právny predchodca žalobcu vyžiadal pred uzavretím zmluvy od žalovaného údaje o jeho osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, z ktorých nepochybne vyplýva, že žalovaný bol schopný splácať poskytnutý úver (slobodný, vlastné bývanie, zamestnaný na dobu neurčitú, čistý mesačný príjem 900 eur, mesačné finančné náklady 500 eur, iné mesačné výdavky 0 eur, počet vyživovaných osôb 0, žiadne zrážky zo mzdy) postupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak žalovaný uviedol pred uzavretím zmluvy nepravdivé údaje (čím zároveň porušil svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 7 ods. 2), je neprípustné, aby zodpovednosť za porušenie svojej zákonnej povinnosti prenášal na právneho predchodcu žalobcu.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, jednak s ohľadom na povahu zmluvných strán, keďže žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy konal a žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a jednak s ohľadom na skutočnosť, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené podmienky zmluvy a nie je vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením. Na takto založený právny vzťah strán konania je preto potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka § 52 a nasl., zákona o ochrane spotrebiteľa a zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z..

23. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

24. Súd zisťoval, či právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy zisťoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom mal zobrať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. V danom prípade podľa predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca pri zisťovaní bonity vychádzal z neoverených údajov uvádzaných žalovaným, že nemá vyživovaciu povinnosť, jeho priemerný čistý mesačný príjem je 900 eur, má mesačné finančné náklady vo výške 500 eur.

25. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/126/2016, v ktorom uviedol: „Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zisiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu

výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje“.

26. Vzhľadom na hore uvedené je nepochybné, že banka pred poskytnutím úveru nekonala s odbornou starostlivosťou. Právny predchodca žalobcu pred poskytnutím úveru zistil z informácií žalovaného výšku zárobku, počet vyživovacích povinností a výdavky bez akéhokoľvek overenia zistených údajov. Nie je zrejmé z listinných dôkazov, že by banka analyzovala žalovaného osobný a domáci rozpočet, a to na strane príjmov a na strane výdavkov a ak áno, akým spôsobom získané informácie posúdila za účelom získania úverovej schopnosti žalovaného. Z dôvodu, že banka nekonala s odbornou starostlivosťou, nebola oprávnená od žalovaného vyžadovať jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Ďalšie argumenty strán súd považuje pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vyporiadavať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, a odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán / porovnaj napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod. /. Preto na ostatnú argumentáciu zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

28. Vzhľadom na hore uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

29. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého má žalovaný ako procesne úspešná strana sporu právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 100%.

Poučenie:

Odvolanie proti rozsudku možno podať do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.